

Trůn moudrostí

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Kvízová hra

Jednoduchá kvízová hra pro zpestření setkání dětí i dospělých, případně pro ověření znalostí o tématu.

Katecheta si předem připraví vlastní kombinaci kvízových otázek. Hra s kompletní sadou 25 otázek trvá cca 10 minut. Správných a špatných variant by měl přibližně stejný počet, ale hra s převahou špatných odpovědí skýtá více zábavy. ☺

Při hře katecheta postupně čte otázky – teze; přečte-li se správná varianta, hráči zůstanou sedět, při špatné formulaci vstanou (je možné volit i jiné varianty – zvedání barevných kartiček nebo přihlášení se). Hráči odpovídají až na pokyn („odpočítávání“), aby hráči „neopisovali“. Pokud někdo odpoví špatně, ze hry vypadává. V případě, že vypadne postupně celá skupina, hra se „resetuje“ a pokračují opět všichni.

Úspěšní řešitelé dostávají lístky se zlatou korunkou, ti, kteří vypadli, se stříbrnou za účast. Vzory korunek jsou na samostatném listu, který se kopíruje na různé barevné papíry. Je samozřejmě možné zvolit i jinou variantu.

SPRÁVNÉ VARIANTY

1. Svátost smíření ustanovil Ježíš.
2. Ve svátosti smíření se smiřujeme s Bohem a s celou církví.
3. Svátost smíření byla ustanovena, když Ježíš vstal z mrtvých a přišel mezi apoštoly do večeradla.
4. Ježíš svátost smíření ustanovil slovy: „Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny, komu hříchy neodpustíte, tomu odpuštěny nebudou.“
5. Svátost smíření může udělovat biskup a jím pověřený kněz.
6. Místu, kde se v kostele udílí svátost smíření, se říká zpovědnice.
7. Svátost smíření se skládá z těchto částí: zpytování svědomí, lítost, předsevzetí, vyznání a pokání.
8. Svědomí je vnitřní hlas, který nám pomáhá rozlišit, co je dobré a co zlé.
9. Hřích je úmyslný zlý skutek, který nás odděluje od Boha a od lidí.
10. Zpytování svědomí je zamyšlení, během kterého se snažíme vzpomenout si na své hříchy a uvědomit si je.
11. Zpovědní zrcadlo je pomůcka, která nám má usnadnit zpytování svědomí – jsou v ní sepsány nejběžnější hříchy.
12. Dokonalá lítost je upřímná z lásky k Bohu, kdežto nedokonalá je upřímná a způsobuje ji jiný důvod.
13. Předsevzetí je pevné rozhodnutí vyhybat se hříchu i příležitostí k němu.
14. Vyznání musí obsahovat všechny těžké hříchy a pokud možno i ty lehké.
15. Vyznávat je třeba vždy jen vlastní hříchy.
16. Pokání je skutek, kterým napravíme své hříchy a prokážeme, že se snažíme obrátit své srdce.
17. Pokud nám zpovědník ukládá za pokání skutek, který nemůžeme splnit, musíme mu to říci a požádat o jiný.
18. Rozhřešení jsou slova, kterými kněz jako zástupce církve Božím jménem uděluje odpuštění.
19. Když úmyslně ve svátosti smíření zamlčíme těžký hřích, je neplatná.
20. Svátost smíření přijímáme tak často, jak potřebujeme, nejméně ale jednou ročně.
21. Zpovědní tajemství je závazek, který zakazuje knězi vyradit obsah zpovědi.
22. Odpuštění hříchů nemůže přijmout ten, který jich nelituje a nesnaží sám sebe napravit.
23. Svátost smíření nám připomíná podobenství o marnotratném synu, protože nám ukazuje lásku, s jakou nás Bůh přijímá a odpouští nám hříchy.
24. Ke svátosti smíření patří fialová barva, která symbolizuje kajícnost.
25. Svátost smíření není možné udělovat po telefonu nebo online, protože kající se s knězem se musí setkat osobně.

ŠPATNÉ VARIANTY

1. Svátost smíření ustanovil Mojžíš.
2. Ve svátosti smíření se smiřujeme s naší farností, s rodiči, spolužáky a se všemi, kterým jsme ublížili.
3. Svátost smíření byla ustanovena, když Ježíš slavil s apoštoly poslední večeři, aby ji mohl slavit Jidáš hned poté, co Ježíše zradil.
4. Ježíš svátost smíření ustanovil slovy: „Kdo přijímá toho, koho já posílám, přijímá mne, a kdo přijímá mne, ten přijímá mého Otce.“
5. Svátost smíření může udělovat biskup, kněz a dětem, které chodí do školy, také jejich učitel náboženství.
6. Místu, kde se v kostele udílí svátost smíření, se říká křtitelnice.
7. Svátost smíření se skládá z těchto částí: lítost, předsevzetí, odprošení a trest.
8. Svědomí je seznam hříchů, které jsme udělali, pamatujeme si je a podle nich se připravujeme na svátost smíření.
9. Hřích je chyba, která se nám nechtěně stala a která Boha a lidi okolo nás mrzí.
10. Zpytování svědomí je zamyšlení, během kterého nám rodiče a kamarádi říkají, čím jsme jim ublížili, abychom se z toho mohli jít vyzpovídat.
11. Zpovědní zrcadlo je zrcadlo, které visí ve zpovědnici.
12. Dokonalá lítost je upřímná a trvá i několik dní, kdežto nedokonalá je upřímná, ale cítíme ji jen v den, kdy slavíme svátost smíření.
13. Předsevzetí je pevné rozhodnutí dopustit se do příští svátosti smíření jen tolika hříchů, kolik si stačíme zapamatovat.
14. Vyznání musí obsahovat všechny těžké hříchy a stejný počet lehkých hříchů.
15. Vyznávat je třeba vlastní hříchy, cizí ale můžeme zmínit, když chceme lépe vysvětlit, co se stalo.
16. Pokání je skutek, kterým upozorníme na své hříchy a prokážeme, že jsme byli nedávno u svátosti smíření.
17. Pokud nám zpovědník ukládá za pokání skutek, který nemůžeme splnit, musíme se o to přesto pokusit, aby byla svátost smíření platná.
18. Rozhřešení jsou slova, kterými na závěr svátosti smíření shrnujeme nejzávažnější hříchy, kterých jsme se dopustili.
19. Když úmyslně ve svátosti smíření zamlčíme těžký hřích, její účinky mizí rychleji.
20. Svátost smíření přijímáme, kdykoliv máme příležitost, povinně ale čtyřikrát ročně.
21. Zpovědní tajemství je závazek, který zakazuje knězi vyradit obsah zpovědi, s výjimkou trestných činů, které musí nahlásit na policii.
22. Odpuštění hříchů nemůže přijmout ten, kdo nepřijal svátost biřmování a nechodí pravidelně každou neděli do kostela.
23. Svátost smíření nám připomíná podobenství o rozsévači, protože nám ukazuje, že hříchy mohou mít nejrůznější podobu.
24. Ke svátosti smíření patří červená barva, která znamená, že se za své hříchy stydíme.
25. Svátost smíření je možné udělovat po telefonu nebo online, protože kající s knězem nemusí vždy najít vhodný čas pro osobní setkání.

